

Edinburgh Castle hallitsee koko kaupunkikuvaa, pimeässäkin hienosti valaistuna.

Eurooppatreffit Skotlannin Edinburghissa 1.-8.5.2005

Suomen kahdeksan hengen delegaatio lähti kohti Edinburghia jo varhain sunnuntaiaamuna, vaikka varsinainen ohjelma alkoi vasta maanantaina. Liisa, Arja, Katja, Teemu, Henri, Joanna ja Miia majoituivat Bed&Breakfast-hostelliin nimeltä Palmerston Lodge, Minnan asetuessa toisaalle.

Samaan 10 hengen huoneeseen suomalaisten lisäksi majoituivat myös vanhat ystävämmme ruotsalaiset Anna ja Rikard, sekä hollantilainen Robert. Ensivaikeutena tuosta 150-vuotiaasta rakennuksesta oli melkoisen karu ja pääportaikko jyhkeine kiviportaineen toi mieleen kummitustalon. Niskakarvat nousivat pystyyn myös wc- ja suihkutiloissa käydessä, koska siellä roikkui hämähäkinverkoja katosta ja kosteissa nurkissa kasvoi samaleen näköistä vihreää "juttua". Mutta tärkeintä kodikkuuden ja mukavuuden luomisessa on kuitenkin seura ja yhteishenki, jotka kukoistivat alusta asti suuressa ryhmähuoneessamme. Niinpä pieniin epäkohtiin hostellissa sopeutui hyvin nopeasti.

Sunnuntai-iltana kokoonnuimme eräälle aukiolle tapaamaan Edinburghiin jo tässä vaiheessa tulleita pitkiä, osa vanhoja tuttuja ja osa uusia kasvoja. Sieltä jatkoimme ravintolaan syömään ja ihana Eurooppatreffit-ilmapiiiri oli jo valloittanut mielemmme.

Maanantaiaamu alkoi varhain, kun bussit suuntasivat nokkansa kohti ensimmäistä retkikohdetta, *Royal Yacht Britannia -laivaa*, joka on toiminut aivan viime vuosiin saakka Englannin kuningattaren ja kuninkaallisen perheen virallisena aluksena heidän merimatkoillaan. Tämä komea alus käväisi myös Suomesa vuonna 1994. Ylellisen upea laiva, jossa on maailman vanhin edelleen toimiva diesel-moottori, toimi myös Charlesin ja Dianan häämatkan näyttämönä. Pääsimme kurkistamaan heidän hääsviitinsä muiden kauniiden ja loisteliiden huoneiden lomassa. Joanna ja hollantilainen Robert vedettiin kesken kierroksen sivuun toimittajien toimesta, koska heistä haluttiin tehdä juttu lehteen. Seuraavan päivän lehdessä komeilikin kuva Joannasta, joka makaa laivan miehistön

kerrossängyssä, jalat puoliksi ulkona, koska tietysti sängyt on tehty hieman lyhyemmille ihmisille.

Seuraavaksi matka jatkui kohti *Falkirk Wheeliä*, joka on nerokkaasti suunniteltu systeemi, joka yhdistää kaksi jokea kanavan tavoin. Vaikka korkeuseroa on 35 metriä, pääsee veneet kätevästi jatkamaan matkaa Falkirk Wheelin avulla. Tekniikkaa on hieman vaikea selittää, mutta antaa kuvan puhua puolestaan.

Tämän jälkeen bussit veivät meidät takaisin Edinburghiin. Illan vietimme iloisesti espanjalaisissa tunnelmissa tapasravintolassa, syöden, juoden ja flamenco-musiikkia kuunnellen. Energisimmät jatkoivat iltaa vielä siitakin eteenpäin.

Tiistaiaamuna osa porukasta lähti päivän retkelle *Cathness Glass -lasinpuhalustehtaal* ja *Castle of Scone* linnaan. Viikon aikana saimme todellakin tuntea olevamme Skotlannissa, sillä saimme

nähdä monen monta linnaa, joista yksi kohoaa keskellä Edinburghin keskustaa komeasti korkeiden kallioiden laella, Edinburgh Castle.

Tiistai oli sateinen päivä, mutta se ei menoa hidastanut. Me, jotka emme lähteneet retkelle, lähdimme shoppailemaan. Edinburghista löytyy erityisesti pitkille tarkoitettu vaateliike sekä naisille että miehille, **Long Tall Sally** ja **High & Mighty**. Oli upea kokemus päästä sovittamaan vaatteita liikkeeseen, josta löytyy tarpeeksi pitkiä lahkeita ja hihoja kaikista malleista ja merkeistä, halusit sitten paidan, housut tai hameen. Siitä sitten vaan valitsemaan mieluisin. Osa meistä tuhiasi rahaa kohtuullisesti ja osa vähän enemmän;-)

Illalla oli vuorossa etukäteen pelottavaksi luultu *kummituskierros Edinburghin vanhassa kaupungissa*. Me koimme sen kuitenkin lähinnä hauskaksi. Kierroksen juontaja vei meitä ympäri kapeita kujia ja hämääri puistoja sateen ropistessa niskaamme ja kertoi tarinoita murhista, teo-ituksista, kidutuksista, rutosta, noitavainoista, hirttämistä ynnä muista kauhistuttavista asioista, jotka tapahtuivat Edinburghissa 1600-1800-luvuilla. Kierroksen jälkeen litimärkinä tallustimme takaisin hostellille, jossa lähti seuraavaksi käyntiin perinteiset "bunkkeri/maja-paikkabileemme". Joannan Suomesta mukana tuoma kannettava cd-soitin suolsi tanssittavia rytmejä ja pääsimme venyttämään itsemme täyteen mittaan mm. Y.M.C.A:n tahtiin.

Keskiviikkona pääsimme tutustumaan kahteen linnaan, jotka sijaitsevat molemmissa päissä *Royal Mile -katua*, jota pitkin kuninkaallisetkin aikanaan kulkivat. Ensimmäinen oli vuorossa jo edelläkin mainittu *Edinburgh Castle*, joka rakennettiin

1200-luvulla. Tuosta jyrävästä linnasta oli hengästyttävän hienot näkymät kaupungin ylle ja aina merelle saakka. Aikamme kierretyämme kävelimme pitkin Royal Mile -katua ihaillen kaunista vanhaa arkkitehtuuria, kohti toista linnaa, Palace of Holyroodia. 1600-luvulla Skotlannin kuningatar Mary asutti tuota linnaa ja nykyisin linna on Englannin kuningattaren virallinen asunto silloin kun hän vieraillee Skotlannissa. Totesimme, että vaikka linnat ovat erittäin kauniita vehreine ympäristöineen, ne ovat kuitenkin aika lailla samanlaisia toisiinsa nähden. Joten saatuaamme lievän yliannostuksen linnoista, halusimme päästä tuuletumaan. Illalla lähdimmekin discoon, jossa löytyi menoa viidessä kerroksessa! Pääsimme jälleen kerran herättämään huomiota ja kääntämään katseita tanssilattialla, kun porukalla laitoimme tanssijalat vipattamaan.

Torstaina (päiväys 05052005;-)) oli vuorossa pitkien Euroopan jäsenmaiden kokous, jossa Suomea edustivat tuttuun tapaan Liisa ja Arja. Kokouksessa mm. valittiin Euroopan kattojärjestölle kehityspäällikkö, jonka tehtävät otti vastaan hollantilainen, aiemmin Suomessakin asunut, nykyisin Puolassa asuva Klaas van der Veen. Klaas esitti yhteistyössä pienen työryhmän laatiman esityksen toiminnasta ja sen kehittämisestä. Puheenjohtaja Senft itse toivoi, että tallclubit pysyisivät ainoastaan hupijärjestöinä, mutta asia ei saanut kannatusta, sillä pitkien asiat ovat todella huonolla tolalla myös muissa Euroopan maissa, joissa tuotteiden saatavuus on parempi kuin meillä. Päätimme jatkaa kehitystyötä omien voimien ja jaksamisen mukaan Klaasin kutsuman työryhmän toimesta. Kokous oli vaikea, mutta hedelmällinen.

Me muut käytimme päivän Edinburghissa kiertelyyn ja shoppailuun. Illalla olikin sitten kauan odotettu **tervetuliaisjuhla, jossa oli paikalla jo kaikki 289** tämän vuoden Eurooppatreffien **osallistujaa**. Juhla pidettiin Edinburghin ulkopuolella sijaitsevassa yliopiston juhlasalissa. Saimme syödä hyvin ja tanssia oikein kunnolla isolla tanssilattialla. Meno oli todella vauhdikasta ja sitä jatkui pikkutunneille saakka.

Lyhyiden yöunien jälkeen oli jälleen aika lähteä retkelle **perjantaaamuna**. Bussit suuntasivat jälleen kohti uutta linnaa, tällä kertaa Sterlingin kaupunkiin, **Sterling Castleen**. Tässä linnassa Skotlannin kuningatar Mary syntyi ja hänet kruunattiin kuningattareksi alle kuukauden ikäisenä. Linna sijaitsi todella kauniilla paikalla keskellä maaseutua ja linnaa ympäröivät vihreät pellot ja kukkulat. Silmä lepäsi.

Seuraava kohde oli varmasti siintänyt monen osallistujan mielessä jo viikon alusta asti. Nimittäin suuntasimme kohti Skotlannin vanhinta viskipanimoa, **The Famous Grouse -panimoa**, joka on perustettu vuonna 1775. Siellä saimme opastetun kierroksen tämän kuuluisan viskin valmistamisen saloihin, unohtamatta maistiaisia. Tuliaisviskit kassissa kilisten palasimme taas Edinburghiin, osan porukasta jatkaessa retkeä vielä eteenpäin. He menivät katsomaan koulutettujen ankkujen, paimenkoirien ja haukkojen showta Cloony Claysiin ja pääsivätpä he myös kokeilemaan savi-ekkojen ampumista.

kuvat:

oikealla:

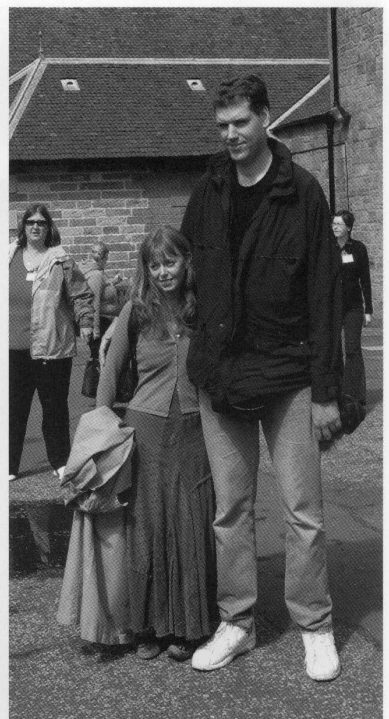
Katherine Stoddardt näki elämänsä ensimmäisen kerran muita pitkiä ihmisiä - isänsä kaltaisia. Hänen isänsä kiersi "jättiläisenä eri maiden varieteissa ja sirkuksissa ja on mahdollista että hän näki myös Väinö Myllyrinteen. Tässä Robert Stevensin 218cm kainalossa.

vasemmalla:

Säkipillin soittamista kuultiin aika paljon ja joka käänteessä. Sitä jäimme miettimään onko kiltin alla mitään? Sitä ei koskaan saatu tietää.

äärimmäisenä vasemmalla:

Doubledackerissä on tunnelmaa - tuntui että se kaatuu ehdottomasti vähintään oka liikenneympyrässä! Seisomaan sinne ei pisimmät mahtuneet kumppaneen kerrokseen, eikä lyhyemmilläkään ollut hurraamista yläkerroksessa. Joanna ja Teemu.

Vaikka olimmekin melkoisen väsyneitä päivän retkestä, halusimme lähteä taas tuuletuttamaan. Ja sehän tarkoittaa discoa! Paikka oli sama, jo hyväksi todettu disco, jossa olimme keskiviikkoiltaan. Tällä kertaa sinne oli löytänyt tiensä moni muukin Eurooppatreffien osallistuja ja tunnelma oli tiivis, mutta hultatoman hauska.

Lauantaiaamuna saimme nukkua hieman pidempään, joka tulikin tarpeeseen tässä vaiheessa tätä uskomatonta viikkoa. Herättyämme kävimme taas vähän kiertelemässä kaupungilla ja hyvissä ajoin ennen **viikon huipennusta, Gala Ball -tanssiaisia**, tulimme hostelle valmistautumaan. Komea ja kaunis, ykkösiinsä pukeutunut joukko, saapui juhla-paikkaan iloisena. Bongasimme sieltä

heti muutaman miehen, jotka olivat rohkeasti pukeutuneet perinteiseen kilttiin. Paikalla oli tietenkin myös säkkipillinsoittaja. Alkajaisiksi kiitettiin näiden Eurooppatreffien järjestäjäorganisaatiota ja sen jälkeen oli ensi vuoden tapahtumapaikan, Saksan Osnabruckin, esittely. Kristallikruunujen alla söimme hienon illallisen, johon kuului myös perinteinen skotlantilainen ruoka haggis, joka ulkoisesti muistutti maksalaatikkoa, mutta joka maistui aika kummalliselle. Ilta jatkui tietenkin tanssilla, rytmit antoi live-orkesteri. Tämän illan olisi halunnut jatkuvan paljon kauemminkin kuin vain aamuneljän, fiilis oli taas niin uskomattoman ihana.

Kotiinlähdon aika koitti sunnuntaina, tahdoimme sitä tai emme. Porukkamme lähti vähän eri aikoihin kohti Suomea ja viimeisetkin väsyneet mutta onnelliset matkaajat saapuivat kotimaahan ilta-myöhällä.

Vuonna 2006 Eurooppatreffien isäntäkaupunkina toimii siis Osnabruck Saksassa. Jos haluat viettää yhden elämäsi unohtumattomimmista viikoista, lämpimästi tervetuloa mukaan!

Kuvat:

vasen sivu:

ylhällä:

pääsimme kokeilemaan savikiekkojen ammuttaa Cloony Claysissa. Haulkon perässä Anna Ruotsista

keskellä:

Edin bussit tulivat tutuiksi

alhaalla:

yhteispotrettia linnan pihalla kaikista.

oikea sivu:

ylhällä:

Pipojengi, Hölkynköllyn Air-Linesin kantajengi Joanna, Miia, Henri, Teemu, Katja Arja, Robert, Åsa ja Anna Edinburghissa.

keskellä vasemmalla:

Ghost-tour kaatosateessa. Kaikki olivat märkänä ja Liisan kännykkä hajosi vesivaurioon kun kassikin kastui läpimäräksi.

keskellä oikealla:

Hölkynköllyn Tours luudallaan juhlatamineissaan. Ohjaamossa Hollannin Robert Stevens.

alla vasemmalla:

Tuulihaukka Cloony Claysissa. Upea esitys koleassa säässä.

alhaalla oikealla:

Mr. Christian Senft, Tall Clubien istuva presidentti Sveitsistä suuntaamassa tanssilattialle.

